

متن پرسش

سلام علیکم . در صفحه ی ۴۵ کتاب انسان از تنگنای بدن تا فراخنای قرب در انتهای پاراگراف دوم صفحه فرموده بودید :پدیده‌ی مادی خارجی علت معّده است تا نفس به کمک عالم بالا صورتی مطابق صورت شی خارجی در خود ایجاد کند . میشود این یک خط را کمی توضیح دهید . یعنی پدیده های مادی نوعی سراب هستند و اصل آن متعلق به عالم مافوق است ؟

متن پاسخ

باسمه‌تعالی: سلام‌علیکم: پدیده‌های مادی سراب نیستند بلکه صورت مادی حقایق عالم ملکوت‌اند که آیه‌ی ۲۱ از سوره‌ی حجر متذکر آن است. آن‌جا که می‌فرماید: «وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ» و خزائن همه چیز، تنها نزد ماست؛ ولی ما جز به اندازه معین آن را نازل نمی‌کنیم! از این آیه نتیجه می‌گیریم که آنچه در مرتبه‌ی پایین عالم وجود هست، دارای مراتبی عالی‌تر در مرتبه بالای عالم نیز هست و به اصطلاح هرچه در عالم مادون هست، دارای باطن غیبی و معنوی است و باید در نگاه خود به عالم، همواره متوجه باطن عالم نیز باشیم، تا توجه ما به عالم قدس فراموش نشود. این نوع تجزیه و تحلیل‌ها مربوط به «نگاه قدسی» است. البته این‌ها که در آیه می‌فرماید هر چیزی دارای باطن است، منظور چیزهای حقیقی است و نه چیزهای اعتباری. شی‌ء چیزی است که واقعاً شخصیت دارد، مثل زمین و انسان و درخت ولی صندلی شخصیت حقیقی ندارد زیرا به اعتبار ما صندلی است، خیابان یک طرفه، یک طرفه‌بودنش به اعتبار ماست، همچنان‌که خیابان‌بودنش نیز یک امر اعتباری است، ولی درخت به خودی خود شخصیت واقعی دارد، من و شما به خودی خود شخصیت داریم، زمین نیز همین‌طور است، شخصیت دارد و شخصیت آن‌ها به اعتبار معتبر نیست. چیزهایی را که خودشان شخصیت دارند به اصطلاح جوهر می‌گویند. پس هر «چیزی» در این عالم، باطن دارد و جنبه مادون آن به جنبه مافوق آن وصل است. به قول آقای پروفیسور کربن علم جدید عامل گسستگی مرتبه مادون عالم با عالم ملکوت شد، «باید به ارض ملکوت سفر کرد و به آن‌جا پیوست» تا متوجه شویم همه چیز در جای خود مقدس است. اعتقاد به ملائکه در این نوع نگاه مطرح است و می‌فهمد «ملائکه» مدبّرات امّرنند، و عالم را ملائکه مدیریت می‌کنند، مثل این‌ها که قوای مربوط به نفس شما، اعضاء بدن شما را تدبیر می‌نمایند، قوه بینایی چشم شما را به کار می‌گیرد و در نتیجه عمل بینایی انجام می‌گیرد. در هر حال با توجه به آیه فوق چیزها در عالم، باطن دارند و دارای وجود خزینه‌ای می‌باشند و توسط باطن خود تدبیر می‌شوند، باطنی که عنداللهی

است و در نزد خدا است. موفق باشید